

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Płock, dnia 2 maja 2024 roku

Przemysław Tarczyński — prokurator Prokuratury Okręgowej w Płocku w sprawie przeciwko Samantha Kirby podejrzanej o czyny z art. 77 pkt 2 w zb. z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 586 kodeksu spółek handlowych, art. 301 § 3 kodeksu karnego

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kodeksu postępowania karnego

postanowił:

umorzyć śledztwo przeciwko Samantha Kirby podejrzanej o to, że:

I w okresie od 31 sierpnia 2006 roku do 5 grudnia 2006 roku, pełniąc funkcję członka Zarządu APW Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Płońsku wbrew przepisom ustawy nie sporządziła oraz nie złożyła rocznego sprawozdania finansowego za rok 2005 w Krajowym Rejestrze Sądowym Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy

to jest o czyn z art. 77 pkt 2 w zb. z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29.09.1994 roku o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 k.k. — na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności czynu,

II w okresie o października 2004 roku do 5 grudnia 2006 roku w Płocku, pełniąc funkcję członka Zarządu APW Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Płońsku, działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi członkami

Zarządu nie zgłosiła wniosku o upadłość spółki pomimo powstania warunków uzasadniających upadłość spółki
to jest o czyn z art. 586 kodeksu spółek handlowych — na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności czynu,

III w okresie od października 2004 roku do 5 grudnia 2006 roku pełniąc funkcję członka Zarządu APW Poland Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Płońsku poprzez brak prawidłowego nadzoru nad majątkiem spółki, niedochowanie należytej staranności w zakresie analiz przed decyzyjnych oraz podejmowanie decyzji w oparciu o nierzetelne dane finansowe spółki, będąc dłużnikiem kilku wierzycieli w sposób lekkomyślny doprowadziła do upadłości i niewypłacalności wskazanej spółki, w szczególności poprzez zaciąganie zobowiązań oczywiście niezgodnych z zasadami gospodarowania

to jest o czyn z art. 301 § 3 kodeksu karnego — na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności czynu.

Uzasadnienie

Prokuratura Okręgowa w Płocku nadzorowała śledztwo sygn. 3029-2.Ds.12.2024 przeciwko Samancie Kirby podejrzanej o czyny z art. 77 pkt 2 w zbiegu z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości w związku z art. 11 § 2 kodeksu karnego, art. 586 kodeksu spółek handlowych oraz art. 301 § 3 kodeksu karnego.

W niniejszej sprawie uprzednio została już wydana decyzja procesowa o umorzeniu postępowania sygn. 3029-2.Ds.19.2021 z dnia 14 grudnia 2021 roku (data na postanowieniu) z uwagi na przedawnienie karalności zarzucanych podejrzanej czynów. W uzasadnieniu postanowienia wskazano na najistotniejsze kwestie związane z uznaniem podstaw do przedstawienia ww. zarzutów oraz realizacji przez nią znamion wszystkich zarzucanych czynów.

Jak ustalono wówczas APW POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została powołana na podstawie umowy spółki sporządzonej w formie aktu notarialnego

21 grudnia 2000 roku repetytorium A 6486/2000 przed notariuszem Małgorzatą Brylewską-Iwańczyk z kancelarii notarialnej w Warszawie.

W myśl postanowień umowy spółki, każdy członek zarządu był uprawniony do reprezentacji spółki samodzielnie. 15 stycznia 2003 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, zarejestrował zmiany w składzie osobowym zarządu spółki poprzez wpisanie Samantha Louise Kirby, jako członka zarządu.

Głównym przedmiotem działalności spółki było m.in. kupno, sprzedaż produktów elektronicznych, projektowanie i wytwarzanie produktów elektronicznych, kupno, sprzedaż metalowych i plastikowych urządzeń oraz narzędzi.

Z analizy sprawozdań finansowych i księgowych spółki wynikało, że zagrożenie funkcjonowania działalności nastąpiło w IV kwartale 2004 roku. W związku z tym oceniono, że w tym okresie wystąpiły już przesłanki do ogłoszenia jej upadłości, ponieważ stała się ona niewypłacalna. Nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań, a wartość zobowiązań przekroczyła wartość majątku spółki. Wszelkie działania zatem zarządu APW Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po tym okresie związane z zaciąganiem nowych zobowiązań wprowadzały kontrahentów pośrednio w błąd, co do wypłacalności tego podmiotu.

W latach 2003 - 2006, członkiem Zarządu Spółki była Samantha Louise Kirby, która kilkakrotnie udzielała pełnomocnictwa szczególnego osobom trzecim to jest Markowi Ratajczak, Julicie Wilińskiej, Michałowi Giczela oraz Tomaszowi Tyniec. Pełnomocnictwa takie obejmowały upoważnienie między innymi do zatrudniania i zwalniania pracowników spółki oraz zawierania umów w ramach zwykłej jej działalności.

31 października 2006 roku Samantha Louise Kirby złożyła rezygnację z funkcji członka zarządu spółki, którą Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, Sąd Gospodarczy, Krajowego Rejestru Sądowego zarejestrował w dniu 5 grudnia 2006 roku. Pomimo tego pełnomocnictwa udzielone przez Samanthe Kirby nie zostały odwołane. Dopiero w dniu 9 sierpnia 2007 roku na członka zarządu spółki został powołany Marek Ratajczak.

W świetle powyższego przez okres kilku miesięcy spółka APW Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadziła działalność gospodarczą poprzez swoich pełnomocników, nie posiadając organu zarządczego. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że różnie przedstawiali oni sytuację w spółce, w zależności od kontrahenta. Argumentowali brak płatności nieuregulowaniem zobowiązań przez dłużników spółki, przejściowymi problemami finansowymi, przechodzeniem restrukturyzacji, czy też zwyczajnie brakiem środków na zapłatę.

Nadto w toku śledztwa ustalono, że spółka APW Poland nie sporządziła prawidłowo sprawozdań finansowych za lata 2004 — 2007. Oznacza to, że nie dopełniono podstawowych wymogów ustawy o rachunkowości, która nakazuje sporządzać roczne sprawozdania finansowe spółki.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego wykazano, że zobowiązania zaciągnięte na rzecz i w imieniu spółki przez pełnomocników działających w okresie od listopada 2006 roku do marca 2007 roku wyniosły 28.605.018,76 złotych na rzecz 387 podmiotów gospodarczych.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny w dniu 3 stycznia 2011 roku wydano postanowienie o przedstawieniu Samantha Kirby trzech zarzutów opisanych powyżej.

Podejrzana kilkakrotnie wzywana była do stawienia w Prokuraturze Okręgowej w Płocku celem wykonania z jej udziałem czynności procesowych związanych z przedstawieniem jej wyżej wymienionych zarzutów.

Nie stawiała się w żadnym z wyznaczonych terminów, a z nadesłanej przez jej obrońcę dokumentacji medycznej wynikało, iż cierpi na zaburzenia nerwicowe, na skutek czego nie jest w stanie przyjechać do Polski i odpowiadać na pytania.

Podejmowano również próby ogłoszenia zarzutów w ramach pomocy prawnej na terenie Wielkiej Brytanii na podstawie wniosków Prokuratury Okręgowej w Płocku, co także nie przyniosło rezultatu. Ostatnią tego typu próbę podjęto w kwietniu 2023 roku. Uzyskano informację, iż stan zdrowia podejrzanej nie jest w dalszym ciągu dobry, zaś kontakt z jej obrońcą okazał się po prostu niemożliwy. Strona angielska uznała, że wyczerpała w związku z tym możliwości skutecznego wykonania pomocy prawnej.

Podstawą do umorzenia śledztwa w 2021 roku było stwierdzenie przedawnienia karalności czynów. Samantha Kirby podejrzana jest o popełnienie trzech różnych czynów, przy czym termin przedawnienia upływa w przypadku czynów

kwalifikowanych kumulatywnie, w zależności od zagrożenia ustawowego najsurowszego z nich.

W powyższej sprawie przepisy przewidujące najsurowszą karę to występki z art. 77 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości oraz art. 301 § 3 kodeksu karnego, gdyż zagrożone są karą pobawienia wolności do lat 2.

Zgodnie z treścią art. 101 § 1 pkt. 4 kodeksu karnego karalność takiego przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 5. Z kolei jak wynika z treści art. 102 kodeksu karnego, jeżeli w okresie o którym mowa w art. 101 kodeksu karnego wszczęto postępowanie, karalność przestępstw określonych w art. 101 § 1 pkt 4 ustaje z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu.

W przypadku przestępstwa popełnionego w okresie dłuższym niż jeden dzień, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z upływem ostatniego dnia, w którym sprawca swoim zachowaniem wypełniał znamiona przestępstwa (art. 101 § 3a kodeksu karnego).

W związku z powyższym bieg przedawnienia tj. 15 lat należy liczyć od końca 5 grudnia 2006r. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 grudnia 2000 r., III KKN 429/98 wskazał, iż „Ustanie karalności przestępstwa następuje z mocy prawa w rezultacie samego upływu czasu kalendarzowego odpowiadającego terminowi przedawnienia”.

Przedawnienie karalności stanowi bezwzględną przeszkodę dla prowadzenia postępowania karnego. Przyjęto zatem, iż termin przedawnienia karalności czynów zarzucanych podejrzanej upłynął z dniem 5 grudnia 2021 roku.

W stanie prawnym obowiązującym w 2021 roku decyzja o umorzeniu śledztwa wobec przedawnienia karalności czynów była jednak niezasadna, a to z powodu obowiązującego wówczas stanu pandemii w związku z Covid-19, co wymogło nowelizację wielu przepisów, w tym związanych z obliczeniem terminów przedawnienia przestępstw.

Na mocy bowiem noweli z dnia 31 marca 2020 roku do ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19 i innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021r. poz. 2095 t.j.) został dodany art. 15 z zr ust. 6, zgodnie z

którym w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, albo stanu pandemii ogłoszonego z powodu Covid-19 nie biegł termin przedawnienia karalności czynów w sprawach o przestępstwa, przestępstwa i wykroczenia skarbowe oraz w sprawach o wykroczenia. Przepis ten został uchylony następnie z dniem 16 maja 2020 roku. Oznacza to, że między 14 marca 2020 roku (wprowadzenie stanu epidemicznego) do 16 maja 2020 roku bieg terminów przedawnienia został skutecznie wstrzymany.

Następnie na podstawie art. 4 ust 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 roku, poz. 1023) dodany został art. 15 zzz¹, który wstrzymywał bieg terminów przedawnienia wstecznie od ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo pandemii.

W związku z tym Prokurator Generalny decyzją z dnia 28 marca 2023 roku sygn. 1001-7.Dsn. 66.2023 uchylił, jako niezasadne, postanowienie prokuratora z 14 grudnia 2021 roku, co skutkowało koniecznością kontynuowania śledztwa.

Przepis ten jednak został uznany za niezgodny z Konstytucją na mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2023 roku sygn. P 12/22 (Dz.U. z 2023 roku, poz. 2740 z dnia 21 grudnia 2023 roku).

Mając na uwadze zatem, iż rozstrzygnięcie Trybunału nie dotyczyło art. 15 zzz ust 6, przyjąć należy, że do terminu przedawnienia przestępstw należy doliczyć okres między 14 marca, a 16 maja 2020 roku to jest 63 dni.

Przekładając to na niniejsze postępowanie, przedawnienie czynów zarzucanych podejrzanej upłynęło nie jak pierwotnie przejęto 5 grudnia 2021 roku, a 6 lutego 2022 roku.

Wobec powyższego należało postanowić jak na wstępie.

Pouczenie:

1.Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a, art. 325a oraz 465§ 2 k.p.k.):

-stronom procesowym,

-instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,

-osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, 233, 235, 236, 245, 270-277, 278-294 lub 296-306 k.k., jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

2. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).
3. Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a k.p.k., może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 2 k.p.k. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).
4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).
5. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano te przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).
6. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

- I. Stosownie do art. 100 S 4 w zw. z art. 106, 140, 306 S 1a, art. 325a k.p.k. - doręczyć odpis postanowienia:
- podejrzanej — Samantha Kirby wraz z tłumaczeniem w drodze międzynarodowej pomocy prawnej
 - jej obrońcy — adw. Rafał Sarbiński
 - pokrzywdzonym i ich pełnomocnikom — na podstawie art. 131 § 2 i 3 kpk zawiadomić poprzez ogłoszenie na stronie internetowej Prokuratury Okręgowej w Płocku wraz z informacją 7-dniowym terminie od dnia ogłoszenia do złożenia wniosku o doręczenie postanowienia.

PROKURATOR
Prokuratury Okręgowej w Płocku

Przemysław Tarczyński